

Hensyn til den nye Linie, at man ikke paa noget Sted vil faae over to Mil fra den nye Jernbanelinie, medens det er aabenbart, at dersom man tænker sig Linien draget fra Løgstør til Hobro, vil en saadan Linie kun høist ufuldkomment komme den vestlige Del af Himmerland til Gode og navnlig slet ikke komme den sydvestlige Del af dette Land til Gode. Dette er jo saa indlysende, at det formodentlig ikke vil møde Nægtelse fra nogen Side, men man kan naturligvis sige, at det er ikke nok, at Egnens Befolkning kommer i saa nær Berøring med en Jernbanelinie. Det, som det kommer an paa, er jo, om denne Jernbanelinie da virkelig fører derhen, hvor Befolkningen har Interesse af at komme hen. Spørgsmaalet bliver altsaa: Er Befolkningen i Himmerland mindre tjent med ad en nærliggende Jernbane at blive ført til Viborg som det andet Endepunkt paa Linien, end til Hobro. Her forekommer det mig heller ikke, at Svaret kan være tvivlsomt. Jeg vil være saa høimodig at lade Hobro og Viborg i den Henseende blive ligestillede, skjøndt det rigtignok forekommer mig, at Viborg som Endepunkt for en Jernbane vistnok tør hamle op med Hobro, hvor interessent end denne By synes at være bleven; men det dreier sig ikke blot om Banens Endepunkt, men om og hvorledes Trafiken gennem dette Endepunkt kan føres videre, saaledes at de, der benyttede Jernbanen, kunne komme i let og naturlig Forbindelse med andre og fjærnere Egne, og saa siger jeg, at det kan ikke være tvivlsomt, at for Himmerland er Viborg et meget bedre Endepunkt for dets Jernbane end Hobro. Jeg har allerede haft Leilighed til at minde om, at for saa vidt man vil lægge saa megen Vægt paa, at Himmerlands Beboere komme i let Forbindelse med Østhyften af Jylland, er det vistnok ikke rigtigt at fremdrage denne Side som vigtigere end en let Kommunikation med Vesthyften af Jylland og særlig med Sydvesthyften, navnlig Søbjerg, men selv om man lægger Vægt paa Forbindelsen med Østhyften, forholder det sig saaledes, at naar man ikke netop tror, at hele Verden ligger i Hobro eller dens nærmeste Omegn, vil den paagjældende Egn faae en ligesaa hurtig og bekvem Forbindelse med Østhyften over Viborg som over Hobro. Fra Løgstør til Viborg vil der blive 9—10 Mil, $9\frac{1}{2}$ Mil eller saa omtrent, og fra Viborg til Aarhus er der omtrent 11 Mil; det er altsaa c. 20 Mil, der haves fra Løgstør ned til Aarhus ad den Vej; men Veilængden vil blive omtrent den samme fra Løgstør over Hobro og Randers til Aarhus. Altsaa Forbindelsen mellem Løgstør og Aarhus og Alt, hvad der skal

naaes over Aarhus Syd- eller Østpaa, er ligesaa hurtig og bekvem over Viborg som over Hobro. Men hvorledes ser det da ud, naar man spørger om Forbindelsen vestpaa og navnlig sydvestpaa. Ja, der vil man ved at gaa over Viborg forforte Veien omtrent en hel Enes Mil, vel at mærke under Forudsætning af, at man fører en Jernbane fra Løgstør til Viborg og videre sydefter, det være sig til Herning eller Silkeborg eller et andet Punkt paa det midterste Stykke af den jydste Tværbane. Men selv med de Kommunikationsmidler, der nu ere fra Viborg over Holstebro og vestom, bliver Forbindelsen for det nordlige Jylland med det sydvestlige Jylland en halv Enes Mil kortere, end naar den skal tvinges til at gaa om ad Østbanen. Det er altsaa utvivlsomt, at der vindes meget betydeligt, hvad Kommunikationen mod Vest og Sydvest angaar, og der tabes Intet i Henseende til Forbindelsen østpaa og videre ad den Vej. Det forekommer mig som sagt herefter, at det er utvivlsomt i Himmerlands velforstaaede Interesse, at den paatænkte Bane faar den vestlige Retning og føres fra Løgstør til Viborg, og jeg gjentager, at det kan virkelig ikke være tvivlsomt for Noget, der kjennder Stemningen derovre og med Opmærksomhed har gennemlæst og sigtet de forskjellige Udtalelser, der ere indkomne til Regjeringen og Rigsdagen desangaaende, at Meningen derovre er den, at den vestlige Linie er den, der vil yde størst Fordel, og naar saa Mange under Anførsel af Hobro ere gaaede med til at andrage om en Løgstør—Hobro Bane, har det tilvisse kun været, fordi man har staaet i den Formening, at den var lettere at opnaa, og at man ikke nu kunde opnaa noget Andet og derfor i Mangel af noget Bedre foretrak den frem for ikke at faae Noget. Jeg anser det for urigtigt at tage Linien Hobro—Løgstør, selv om man ikke kan faae noget Andet, fordi denne Linie vil præjudicere det naturlige og rigtige Anlæg af Jernbaner i Himmerland, og endogjaa ganske bortset fra det store Spørgsmaal, der ligger bag ved om yderligere Udvikling af Jernbaneforholdene, selv naar Viborg bliver staaende udenfor Forbindelse sydpaa, tror jeg tilstrækkelig at have påpeget, at Egnen er bedre tjent med at faae den vestlige Linie fremfor den projekterede Linie til Hobro. Jeg antager at jeg ikke har nødig i Dag at dvæle ved Spørgsmaalet om Befolkningen eller om Muligheden af at føre Jernbaneanlægget helt ned til Viborg, thi det synes dog at være vundet ved Forhandlingen forleden, at man er kommen til Erkendelse af, at der fra et fornuftigt økonomisk Stand-